Вернулася ж Химка
Допрядать починка.
Ой насуче ниток,
Що буде з півміток!
Язик — веретено
І бреше скажено!
Накрутить десятки,
Витче і двадцятки;
Буде й полотенця,
Буде і ряденця!
І кождій свашці
Спече по ковбасці!
Кого і принадить,
Кого і пригладить,
Кого і почеше,
Та бреше, та бреше!
Хоч пряжа і рветься,
Та вона сміється:
Поки клоччя стане,
Сукать не перестане.
Язик — мотовило,
Чом не крутить сміло?
Поки не одубіє,
Нехай меле й віє!
[Початок 1852 р.]